

JEUGDNATUURCLUB

In allerlei publicaties lees je dat kinderen door de verstedelijking en asfaltering steeds minder met natuur in aanraking komen. Wat is dat toch jammer, want hoe kun je natuur in onze samenleving verankeren, als je in je jeugd nooit ervaren hebt wat natuur is?

De kinderen die de Jeugdnatuurclub bezoeken, hebben vorig jaar gelukkig weer veel “gouden” momenten beleefd. Enkele voorbeelden:

In je zelfgemaakte vogelhuisje komt een paartje pimpelmezen broeden!

Een ei toch te zien verdwijnen in een fles met een hals die net te nauw is om een ei door te laten.

Hoeveel schedeltjes zijn er te ontdekken in een braakbal? Het record is vijf.

Schuilen voor de regen? Nee hoor, want het is veel spannender om te zien wat je nu weer uit de sloot hebt opgevist.

De hele groep mag in een bovist knijpen. Elk kneepje veroorzaakt een stuifwolkje. Wat een ongelooflijk aantal sporen in zo'n klein paddestoeltje!

In het duin op zoek naar die lekkere zure bessen van vorig jaar. Het zijn, tot mijn stomme verbazing, niet de duindoorn- maar de zuurbessen.

januari	vogelhuisjes / vetballen	20 kind.
februari	natuurkundeproefjes	24 kind.
maart	braakballen uitpluizen	24 kind.
april	bezoek aan de heemtuin	8 kind.
mei	slootje vissen	17 kind.
juni	vleermuizen	35 kind.
september	paddestoelen	13 kind.
oktober	herfst in het duin	14 kind.
november	diersporen in het bos	14 kind.

Voor een aantal activiteiten gold een maximum aantal deelnemers. Ik heb een aantal kinderen moeten teleurstellen, omdat ze niet mee konden doen .

Ook dit jaar werd ik bijgestaan door Lotte Eisenga en Bram Veeffkind.

Met dank aan de enthousiaste inzet van de gidsen Reneé, Bram, Lutgarde, Wim, Bart, Odile en Robert.

Nel Nooijen

